

Commentaar consultatie

Voorstel Wet elektronische publicatie algemene bekendmakingen en mededelingen

Inleiding

Het ontwerp voor de wijziging van de Bekendmakingswet en andere wetten zal leiden tot een overzichtelijker praktijk van bekendmaken. Dat is de winst van dit voorstel. Dat dit onderwerp van belang is, blijkt ook uit het onderzoek dat de Nationale ombudsman inmiddels is gestart ([Meldpunt vergunningen](#)). Mogelijk komen daar nog meer suggesties ter verbetering uit voort.

Op ondergeschikte punten is nog verbetering denkbaar. In dit commentaar ga ik daarop in. De belangrijkste punten zijn:

- Het voorstel lijkt niet helemaal consistent in het benoemen van "ter inzage leggen". In het licht van bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van 31 januari 2018 ([ECLI:NL:RVS:2018:295](#)) lijkt voor ter inzagelegging een fysieke locatie een vereiste. Ik zou daarom het langs elektronische weg beschikbaar maken van ter inzage liggende stukken daarom liever niet "ter inzage leggen" noemen. In de Memorie van Toelichting (p. 25) wordt gesproken over "toegankelijk maken". Iets anders is dat voor ter inzagelegging geen fysiek document nodig is. Dat betekent dat overheden die documenten elektronisch toegankelijk maken, voor de fysieke ter inzagelegging vaak niets meer hoeven te doen dan het bieden van de mogelijkheid om de elektronisch toegankelijk documenten te bekijken.
- Volgens het voorstel worden beleidsregels voortaan integraal bekendgemaakt en beschikbaar gesteld. Het is lastig om te achterhalen in welke aantallen beleidsregels door de decentrale overheid worden vastgesteld en daarmee wat de uitbreiding van de lasten voor de overheid zal zijn. Het onderzoek van Sira noemt bijvoorbeeld niet het omvangrijke aantal beleidsregels dat in het sociaal domein wordt vastgesteld. Deze beleidsregels worden vaak in een elektronisch systeem (bijvoorbeeld Handboek Schulinck) opgenomen en toegepast, maar zelden op de juiste wijze bekendgemaakt. De uitbreiding van de lasten is daarmee mogelijk zwaarder dan geschat, zeker als men bedenkt dat beleidsregels vormvrij zijn en daarmee dikwijls lastig zijn te verwerken in DROP.

Bij de artikelen van de Bekendmakingswet

Artikel 2

In artikel 1 is geregeld dat de regering (= bestuur) de publicatiebladen uitgeeft. In artikel 2 wordt echter geregeld dat de openbare rechtspersonen hun publicatiebladen uitgeven. Is er een reden voor dat verschil?

Artikel 5

Het artikel bepaalt dat bijlagen die wegens hun aard of omvang niet in het publicatieblad kunnen worden opgenomen, op een andere *elektronische* wijze bekendgemaakt kunnen worden. Dat geeft een te grote beperking voor die wijze van bekendmaking, omdat het juist kan gaan om bijlagen die (naar hun aard) niet in een elektronische vorm vertaald kunnen worden.

Suggestie eerste lid: ... bekendgemaakt door ter inzagelegging of op een andere elektronische wijze ...

Artikel 7c

Gezien aanwijzingen 3.3 en 5.1 van de Aanwijzingen voor de regelgeving is de gebruikte terminologie (afwijkend van het spraakgebruik en zonder definitie) niet aan te raden. Zie ook de in de inleiding genoemde uitspraak: ter inzagelegging vereist een fysieke locatie.

Hier geldt iets dergelijks als voor de bijlagen bij besluiten van algemene strekking (artikel 5). Mogelijk verzet de aard van een document zich tegen elektronische publicatie.

De (externe) bijlagen bij de publicatiebladen lijken mij bij uitstek geschikt voor de beschikbaarstelling van documenten volgens een vaste gedragslijn. Die bijlagen kunnen naar ik begrijp, op termijn ook afzonderlijk van de publicatiebladen worden bijgewerkt. Een vaste gedragslijn bij publiceren is praktisch, maar het belang moet bij de decentrale overheid niet worden overschat: er kunnen verschillende keuzes worden gemaakt. Praktischer is om voor te schrijven dat dit bij de ter inzagelegging steeds wordt aangegeven, zoals dat ook gebeurt bij de rechtsmiddelenvermelding.

Suggestie:

1. Stukken waarop een kennisgeving bedoeld in artikel 7b, betrekking heeft, worden ter inzage gelegd op een door het bestuursorgaan in de kennisgeving aangewezen locatie.
2. De stukken die ter inzage worden gelegd, worden tevens langs elektronische weg toegankelijk gemaakt, tenzij de aard van de stukken zich daartegen verzet.
3. De stukken kunnen toegankelijk gemaakt worden in de bijlage bij de Staatscourant of het in artikel 2, eerste tot en met vijfde lid, bedoelde publicatieblad.
4. Indien ...

Artikel 10a

Zie aantekening bij artikel 5. Als een bijlage niet elektronisch wordt bekendgemaakt (maar bij voorbeeld ter inzage wordt gelegd), kan er ook niet elektronisch naar verwezen worden.

Bij de Memorie van Toelichting

p. 20 Als voorbeeld van een "zaaksbeschikking" wordt in de derde alinea genoemd "... de plaatsing van verkeersborden." Die is (terecht) al genoemd bij de besluiten van algemene strekking. Hier zou als voorbeeld kunnen staan "de aanwijzing van een monument."

p. 21 (tweede en derde alinea) Inmiddels is voldoende duidelijk dat ik het niet eens ben met de gedachte dat ter inzagelegging langs elektronische weg kan plaatsvinden. Wat mij betreft is voor ter inzagelegging een fysieke plaats nodig. De laatste zin van de derde alinea ("Wel kunnen decentrale overheden in een eigen verordening vastleggen dat de terinzagelegging elektronisch plaatsvindt.") lijkt daarom niet juist. Zie de aantekening bij artikel 7c.

p. 25 Mogelijk kan bij "Alle officiële publicatiebladen worden ... uitgegeven ..." worden toegevoegd: (uitgezonderd de bladen van Caribisch Nederland).

p. 28 (laatste alinea onderdeel 5.5) Op dit moment worden publicatiebladen incidenteel gebruikt voor andere kennisgevingen, bijvoorbeeld ook voor het publiceren van de uitnodiging voor vergaderingen met de bijbehorende agenda (artikel 19 Gemeentewet). Ik ga ervan uit dat onderdeel 5.5 niet bedoelt dat deze kennisgevingen niet langer in het publicatieblad gedaan mogen worden.

p. 29 Zie opmerkingen bij p. 21.

p. 30 (onderdeel 5.6) Het gaat op dit moment ver om de verplichting op te leggen om alle documenten die ter inzage liggen, ook elektronisch toegankelijk te maken. Het lijkt daarom een goede zaak om de inwerkingtreding van artikel 7c uit te stellen tot een goede oplossing is gevonden om (geautomatiseerd) te voldoen aan verzoeken als bedoeld in het nieuwe artikel 7c, vierde lid, Bekendmakingswet.

p. 31 De gemeente Amsterdam heeft (uit milieu-overwegingen) onlangs in de Algemene plaatselijke verordening een bepaling opgenomen die ook voor huis-aan-huisbladen een opt-in-systeem voorschrijft (ja-ja-sticker). Als dat voorbeeld navolging krijgt, is er misschien wel meer reden voor een opt-out-systeem voor officiële publicaties.

Is het in het licht van de vraagstelling van de Nationale ombudsman een idee om te onderzoeken hoe in de berichten een (begrijpelijke) samenvatting van de gegevens kan worden opgenomen?

p. 32 (onderaan) In artikel 2, zevende lid, (nieuw) van de Bekendmakingswet staat geen bepaling waaruit blijkt dat kennisgevingen over gemandateerde bevoegdheden in het blad van de aangesloten deelnemer gedaan moeten worden.

Mr. J.P. (Johan) Klevant Groen
14 augustus 2018